

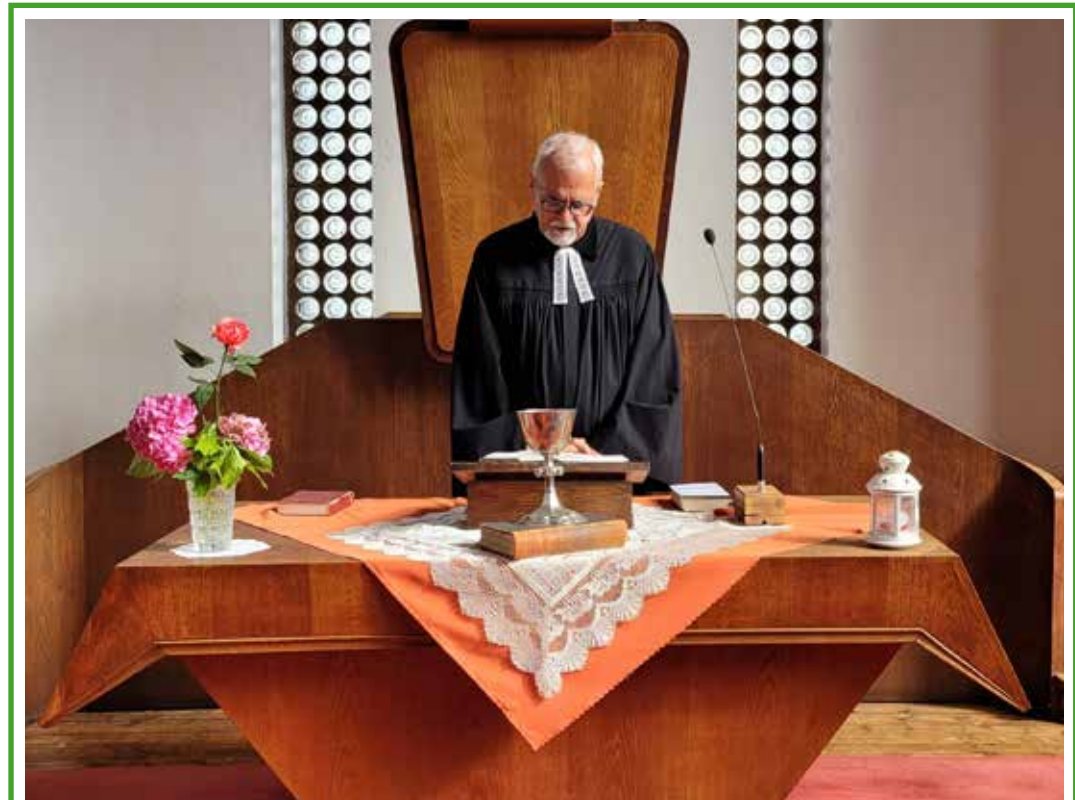
Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • říjen 2024 • Ročník XIX

Radujte se, spravedliví, z Hospodina

Ty, Hospodine, jsi nejvyšší nad celou zemí, neskonale převyšuješ všechny bohy. Radujte se, spravedliví z Hospodina. /Ž 97,9.12/ Ž 39,2-4.11-13: Řekl jsem si: Budu dbát na svoje cesty, abych se jazykem neprohřešil. Budu držet na uzdě svá ústa, dokud budu před sebou mít svévolníka. 3 Byl jsem zticha, mlčel jsem jak němý, ale nic se nezlepšilo, má bolest se rozjitřila. 4 Srdce páliho mě v hrudi, v zneklidněné mysli mi plál oheň. ... 11 Odejmi už ode mne svou ránu, hynu pod tvou pádnou rukou! 12 Když někoho za nepravost napomínáš tresty, rozkládáš jak mol to, po čem dychtěl. Člověk je jen vánek. 13 Hospodine, vyslyš mou modlitbu, přej mi sluchu, když o pomoc volám, nebud' k mému pláči hluchý. Vždyť jsem u tebe jen hostem, příchodím, jako všichni otcové moji.

Tento žalm nám umožňuje nahlédnout do nitra dávné a významné postavy, kterou je David, král a hodně častý autor jednotlivých žalmů. O Davidovi víme hodně, zvláště ve srovnání s jinými králi, kteří jsou na stránkách bible zmíněni. David byla významná postava, židovská naděje se k němu vztahuje dodnes. Jeho vláda byla věhlasná, bohatství, moc i respekt patřily k jeho době i jménu. Ovšem tato modlitba nevychází z duše spokojeného vladaře, který by si mohl být jist sám sebou. Snad by bylo možno říci, že to je modlitba docela smutná. Běžně se totiž počítá s tím, že modlitba může klidně vypadat jako ona známá farizejsky nepravdivá z Ježíšova podobensteinství, jako že k Pánu Bohu mluví

V neděli 11. srpna nám kázáním a vedením bohoslužeb posloužil emeritní synodní senior Joel Ruml.

skutečně sebejistý a spokojený jedinec. Což ovšem nebyl případ modlitebníka Davida. Ve svých modlitbách nehrál divadlo, ani nepotřeboval vůči Bohu něco tajit nebo předstírat. Proto si byl vědom toho, co na jeho život vrhlo stíny, někdy hodně temné. Myslím třeba na tu vladařskou dábelskost, se kterou zlikvidoval manžela ženy, na kterou dostal chuť. Když se David, nejpłodnější autor žalmů, modlil, byl tedy vystrašený i nemocný, zrazený i kající, potrestaný a vlastně i nalomený a poničený. Proto mohl mít dojem, že jeho život poskytuje už jen málo prostoru k tomu, aby napravil to, co v jeho průběhu zůstalo jako nepovedené nebo zkažené. Možná si myslel, že v životě jej mnoho nečeká a třeba proto

chtěl vědět, kolik že mu času zbývá. Vlastně logicky David chápal, že slabiny člověka o sobě dávají silnější vědět, než si kdo kdy dokáže připustit. Proto zvolil i ta slova, která si z tohoto žalmu zapamatujeme nejsnáze, a v nich jde o hledání výhledu pro budoucnost, z níž nikdo z lidí nemá jisté vlastně nic. V tom jsme i my, kdo zažíváme jak omezenost vlastních těl a jejich křehkost, tak i své slabosti nazývané hříšností. Bodejť, že bychom se rádi vyhnuli myšlenkám na konečnost těla, sebe sama, myšlenkám na smrt. Ovšem ani nejšikovnější vyhýbání se této tématice nás nijak nezabaví dané reality. K nám patří a je to realita našeho žití, ale určitě to nemá být realita nejsilnější prožívaná,

jakkoliv jistou skleslost, snad jen chvilkovou, může vyvolat. To v této modlitbě také cítím. David chtěl přijmout krátkost svého života, modlil se, aby mu to Bůh pomohl pochopit. Modlil se tímto způsobem, protože věděl, že skutečná životní a nosná moudrost spočívá právě v tom, když člověk umí žít svůj život ve světle své smrti. Je naprostá hloupost žít, jako by život nikdy neměl končit, pracovat a budovat, jako bychom tu na tomto světě měli být navždy. Na zdi jednoho domu v Anglii, v Cehshire, postaveného v roce 1836, to nápis vyjadřuje nejstručněji: „Plakal bys, kdyby tvůj život byl omezen na jeden měsíc, ale směješ se, ač nevíš, že by mohl být omezen na jeden den.“

Radujte se, spravedliví, z Hospodina

Dokončení z 1. strany

Nic na tomto faktu nezměníme a asi ani také měnit nechceme, vždyť s touto tematikou žijeme neustále propojeni. Jednoho dne život navždy odejde, místo bude prázdné a my překročíme hranici k setkání s Bohem. Pokud si tyto skutečnosti nezabudujeme do života, žijeme jako blázni. David chtěl být realistou a podle toho také řídit svůj život: Budu dbát na svoje cesty, abych se jazykem neprohřešil. To si stanovil téměř jako program, nikoliv ze zoufalství, ale s moudrostí a vědomím odpovědnosti vůči Bohu.

V celé souvislosti hodlal dbát na svoje cesty a to tak, aby se jazykem neprohřešil. Slovo je prvním svědectvím o existující myšlence nebo záměru. Čin je až následuje. Proto David počítal s tím, že si hodlá dávat pozor, aby se neprohřešil. Však tím, že chtěl dbát na své cesty, usiloval o něco jiného než o to, z čeho byl smutný a o čem tušil, že si to zasloužilo Boží nelibost, ne-li tresty. Tady vzniká jádro nadčasové pozice, tedy i pro nás, jak přijmout a unést vlastní smrtelnost a nevyhnutelnost konce. Zamyšlení nad vlastním životem, do kterého patří i jeho konec, nás činí moudřejší, pomáhá nám vidět věci jasněji, moudřeji vážit čas a odpovědně nakládat s obsahem života. Tak to je, a to vlastně i tušíme. Do té souvislosti patří prosba ze Žalmu: Nauč nás počítat naše dny, ať získáme

moudrost srdce. (90,12) spolu s ujištěním apoštoly: Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena. (Ř 8,18). To jsou významné body, na které má člověk myslet a odhaduji, že to byl také jeden ze směrů myšlení modlitebníka Davida při přehlížení jeho života. Téma naší konečnosti umí vyvolat chmury na tváři i duších každého, kdo se k němu přiblíží. V křesťanském kontextu to tak být nemusí a nemá. I když víme, že konečnost a hlavně to, jak ten život rychle utíká, vyvolává skepsi a rezignovanost. Toho byl prorokem biblický Kazatel s tím svým, že všechno je jen marnost. Ovšem ani David za ním nezůstal pozadu, když několikrát si přisadil výpověď o tom, že člověk je jen vánek. Je-li to tak a stejně všechno je jen marnost, nebo vánek, pomíjivost; tak o co vlastně stát? To se týká každého člověka! V každé době. Zbavit se toho nelze, ale naplnit to jiným přístupem lze. Ale hlavně nemáme tomu uhybat. Máme se zastavit a zamyslet se nad krátkostí, nejistotou, nepředvídatelností i krajní prázdnotou, marností života! Křesťanské poselství však není tak chmurné. Jistě, žít bez Krista znamená žít bez naděje a takový život činí z největších úspěchů bláznovství. I ta nejgeniálnější mysl je nevědomá a nejbohatší člověk je ochuzen, jsou-li odmítány Kristovy vlivy na lidskou

duši. Ten nejzásadnější Kristův vliv se netýká naší smrti. Ten se týká toho, jak naplníme ten prostor, který máme. A to se má dít v důvěře a s důvěrou v Boha, důvěrou v toho, kdo přesahuje náš čas, kdo dokáže zacházet s tím, s čím zacházet neumíme. Aby pomohl k osvobození od svíravosti, od pocitu, že člověka zevnitř něco rozežírá a stravuje. Lidský úsudek v této době napovídá, že nás tak stravují např. negativní emoce. Což je sice pěkný sběrný pojem, ale podstatou všeho je strach! Strach o sebe, o zdraví, o kariéru, o život! O pověst! Když člověk sevře, bývá zle! David: Srdce páli mě v hrudi, v zneklidněné mysli mi plál oheň. To není zpráva o infarktu dávného modlitebníka! To je pokus vyjádřit neklid z něčeho, co je pronásledovalo. Potřeba důvěry v Boha je nejsilnější právě tehdy, když člověk odvážně a dospěle nahlédne své limity a omezenosti. Tam se rodí důvěra v Boha, který díky Kristu přišel zachránit od strachu. Tím zbavil smrt a hřích jejich přízračnosti. Spása v Kristu znamená oprostění právě od toho, co člověka nejvíce svazuje. A když David nemohl nijak hnout se svou konečností, kromě povzdachu, že by rád věděl, kolik dnů je mu vyměřeno, pokusil se pohnout s tím, co si nesl s sebou, co jej tížilo a co byla jeho největší vina. Poté, co David v tomto stěžejním textu deklaroval svou naději v Boha, nevyhnul se úvahám o svém hříchu. Tak to jde ruku

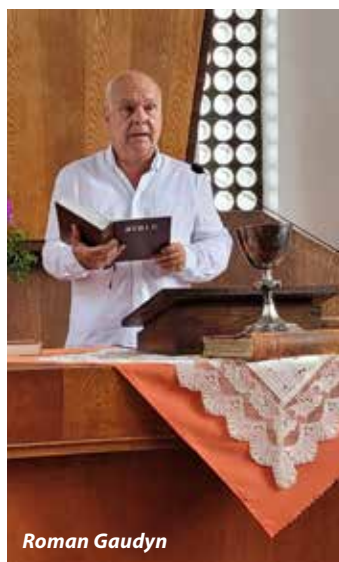
v ruce, jako směr ke světlu pro další cestu. D.Bonhoeffer vtělil do písně Moc předivná myšlenku: „A kdybys dopřál, Bože milostivý, na světě radost v jasu slunečním, pak prožitého dobře pamětliv, svůj život celý dámé k službám tvým.“/EZ 620,5/ Právě proto, že prožít v sobě nese tolik všeho, naděje se od toho odráží. Vědět o tom a jít dál s důvěrou v Boha. V tomto duchu také David končil. Netahal před Boha své zásluhy. Zval Pána Boha, aby mu pomohl dotvořit jeho život. Přiznal, že volá o pomoc, protože sám v sobě východiska nenašel. Jak by také mohl, protože pokud je David člověkem s osudem podobným našemu, pak spíše se síly k pomoci a řešení vytrácejí a slábnou. Proto se uchýlil k modlitbě, kde otevřel celou souvislost svého života. Naděje je paradoxně postavená na přiznaných slabostech. Těmi není to, že nejsme věční, nýbrž to, že ač nejsme věční, svou dočasnost hříšností ještě posilujeme. Tím obrazně dojdeme až na konec sebe sama, abychom tam našli začátek v důvěrném společenství s Bohem. Naděje v životě stojí právě proto na odvážném pohledění na sebe a svou minulost a přijetí milostiplné důvěry, se kterou lze jít dobře a pokojně dál. Beze strachu, bez tísně, s vděčností i odvahou víry. Amen

Joel Ruml

V Teplicích, 11. srpna 2024

Emeritní farář
Jan Opočenský

Roman Gaudyn

Růt Zajac

Pavel Jirsák

V době letních dovolených se o kázání, vedení bohoslužeb i hudební doprovod postarali bývalí i soušní členové našeho sboru. Patří jim za to velké poděkování a obdiv.

Foto: SO

Ke dni: Zamyšlení faráře Matka Bánociho

„Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou dušou, celou myslou a celou silou.“ (Mk 12, 30)

Farizejskí zákonníci učili, že vstup do Božieho kráľovstva si Židia zaistia presným a prísny zachovávaním Zákona. Zákonodarstvo židovského náboženstva zhrnuli do 248 príkazov a 365 zákazov. Príkazy a zákazy boli usporiadané podľa dôležitosti. A tak témou diskusií farizejov bola aj otázka: Ktoré prikázanie je prvé zo všetkých?

Preto túto otázku dáva zákonník aj Ježišovi. Tu Ježiš cituje Šema Isra'el (Počuj Izrael), čo je Dt 6,4-9. Je to text, ktorý dodnes recitujú židia trikrát denne. Vymenovanie troch súčastí ľudskej osoby (srdcom, dušou a silou) je naliehaním na to, aby Boha človek miloval celou svojou bytosťou. Marek tu ešte pridáva z celej svojej mysle. Boh si zasluhuje

bezpodmienečnú lásku človeka bez toho, aby jej čokoľvek bránilo alebo z nej bolo vyňaté. Milovať touto láskou znamená nepodmienečne usilovať o dobro pre milovaného. Vo vzťahu k Bohu ide o usilovanie sa o to, čo je dobré v jeho očiach, teda naplnenie jeho vôle.

Pane, môžeme ti predložiť svoje úzkosti a obavy a prijať od teba lásku. Ty nás uistuješ, že Tebe na nás záleží viac, než si sami vieme predstaviť. Amen

Z Východu a přeci náš

Není tomu tak dávno, jen šest let, co k nám do sboru přišel bratr farář Martin Bánoci se svou ženou Liou. Vybrat dobrého pastýře není snadné, ale nám se to tehdy s Boží milostí podařilo.

Během šesti let bratr farář výrazně přispěl k duchovnímu růstu našeho sboru a stal se nejen naším duchovním vůdcem, ale i blízkým přítelem mnoha členů. Exotické jméno bratra faráře napovídá, že není narozený v našich končinách, ale spíše v rámci bývalé federace směrem k Východu. Stalo se tak naším přáním vyslyšet pozvání bratra faráře a jeho rodiny do zmíněných končin východního Slovenska. Tyto plány byly pozastaveny pandemickým obdobím, ale letos v polovině srpna jsme je mohli konečně realizovat. Okouzila nás nejen pohostinnost, ale i malebná krajina východního Slovenska, která je plná historických památek a nádherné přírody. Poznali jsme místní obyvatele

včetně tamních evangelíků, těšili jsme se také z příkladné pohostinnosti rodiny bratra faráře. Tato dovolená byla nejen příležitostí k odpočinku, ale i k posílení našich vztahů jako sboru. Bylo krásné trávit čas společně v přátelském a duchovním prostředí. Za organizaci společné dovolené náleží bratrovi faráři Matku Bánocimu velké poděkování. Ještě větší poděkování patří jemu, jeho ženě i dětem Natíkovi a Deborce i fence Momo právě za těch šest krásných let, kdy můžeme sdílet své životy. S vděčností za vše, co jsme společně prožili, se těšíme na další roky, kdy budeme pokračovat v našem společném růstu a hledání Boží cesty.

Text: Radovan Gaudyn, foto: Jaromír Jun

Ze života Farního sboru Českobrat

Děti si léto opravdu užily

Začátkem července nejprve ty předškolní na příměstském táboře na faře ČCE v Teplicích.

Tématem letošní hry byla honba za ukradeným pokladem, a tak děti celý týden překonávaly různé překážky, hledaly indicie, aby nakonec mohly najít sladký poklad. Kromě toho si užily celodenní výlet do Ústí nad Labem. Jejich starší kamarádi ve věku 6 až 15 let se vydali na přelomu prázdnin na dětský příměstský tábor v Mařenicích v Lužických horách. Bylo jich celkem 26. Celotáborová hra byla inspirována knihou Hobit od J.R.R. Tolkiena, a tak se děti přenesly do Středozeemě, staly se z nich hobiti a celý týden cestovaly

s trpaslíky za pokladem k Osamělé hoře. Musely po cestě překonat spoustu nástrah a překážek, ale nakonec se jim podařilo dojít do cíle, zabít draka a najít trpasličí poklad. Každý den se děti také věnovaly nějakému biblickému příběhu, soutěžily, luštily šifry, tvořily, sportovaly, zkrátka program byl velmi pestrý. Letošní tábor děti i dospělí ohodnotili jako ten nejvydařenější ze všech ročníků, a to asi mluví za vše. Poděkování za péči a starost o dorost si zaslouží všichni dospěláci, kteří se dětem věnovali.

Text a foto: Eliška Zahradníková

Saša & Vladík složili manželský slib

Stalo se tak 8. června 2024 dopoledne na farské zahradě sboru ČCE v Teplicích. Oddávajícím v duchu křesťanských tradic byl farář Martin Bánoci. Za základ kázání zvolil čtení z 1 Korintským 13. kap., verše 4-8. Novomanželům přišli přátelé, příbuzní, a členové sboru. Slavnostní okamžik ještě umocnilo nádherné slunečné počasí. Sympatický pár pak zamířil na dalekou zaoceánskou svatební cestu. Pán Bůh jim zehnej!

Foto: SO

Evangelické církve v Teplicích

Společná cyklodovolená měla i letos spád

Bez mráčku se vydařila také tradiční společná sborová cyklodovolená v rezortu Blatnice na Vysočině. Byli jsme tam už podruhé, prozkoumali zase jiná místa, každodenní, pečlivě připravený program byl jako vždy nabitý a pestrý. Kromě cyklovýletů, soutěží, her, zábavy i chvilky odpočinku se tam řádně oslavila také červencová promoce MUDr. Báry Kubáčkové.

Text: SO, foto účastníci společné dovolené

Noc kostelů u evangelíků

Děvčata v čele se sbormistryní Květuší Martínkovou si pro nás připravila pestrý program, sólo v něm měla i naše sestra Jana Pešková. Po nich se představil se svým pásmem Krušnohorský pěvecký sbor a jeho hosté pod vedením Pet-

Zahájili jsme ji vystoupením ženského pěveckého souboru Soulady při Gymnáziu Teplice.

ra Bendy a závěr obstarali členové souboru Tutti Fagotti. To byste nevěřili, co všechno se dá na fagoty zahrát. Konzervatoristy vedl jejich

učitel ze Severočeské filharmonie Teplice Radovan Skalický. Všem účinkujícím moc děkujeme a těšíme se na další setkávání. V přestávkách

mezi vystoupeními si hosté, kterých do modlitebny ČCE zavítalo přes 200, se zájmem prohlédli liturgické náčiní a vzácné knihy. Nejstarší je z roku 1615, odborný výklad k pomůckám a historii kostela poskytl farář Matko Bánoci. (SO)

Ženský pěvecký soubor Soulady

Krušnohorský pěvecký sbor

Tutti fagotti

Liturgické náčiní

Setkání u památníku statečné ženy

V Den památky obětí komunistického režimu (27.6.) se delegace z našeho sboru tradičně sešla u památníku JUDr. Milady Horákové před Úřadem práce v Teplicích. Květiny v barvě trikolory položila emeritní kurátorka Věra Grögerová, krátkou vzpomínku na statečnou ženu, tehdejšími režimem nespravedlivě odsouzenou a krutě popravenou 27. června 1950 v časných ranních hodinách, přednesli farář Martin Bánoci a člen staršovstva Pavel Jirsák. Čest její památce! (SO)

Nejen o hnutí ŠINČCHONDŽI

Zcela zaplněná Seumeho kaple zažila přednášku předního religionisty doc. PhDr. Zdeňka Vojtíška, PhD. Pro teplické publikum si připravil celkem osm bodů, pro velký počet dotazů se dostal jen ke třem. Tak snad zase někdy příště. Za perfektně zpracované téma a odpovědi panu profesoru děkujeme. Setkání pořádala naše církev společně s Regionální knihovnou v Teplicích. (SO)

Milion chviliek pro demokracii

O vzniku, ale i současnosti tohoto uskupení velmi poutavě v Seumeho kapli hovořil Benjamin Roll, bývalý předseda spolku, nyní farář Českobratrské církve evangelické v Litoměřicích. Spolek funguje dál a stále se snaží probouzet ve veřejnosti nutnost chránit svobodu a demokracii. Spolupořadatelem byla Regionální knihovna v Teplicích. Benovi poděkovalo auditorium potleskem. (SO)

Doma na zahradě

V červnu všechno báječně vyšlo: program, dobrá zábava, skvělé občerstvení, slunečné počasí – takový byl letošní ročník multizánrového festivalu Doma na zahradě. Ve škole bychom známkovali velkou jedničkou s hvězdičkou. Děkujeme bratru faráři Matkovci Bánocimu a jeho

pomocníkům za výbornou organizaci. Zavítalo k nám na tři sta lidí, což je zatím nejvíc v historii, a všichni se dobře bavili, buď jako účinkující nebo diváci. Fotografie, které pořídil Radek Zajac, ani nepotřebují popisky. I jemu patří díky, byl prostě všude.

Největší dílo roku

Tím jsou bezpochyby kompletní nové střechy na kostele i faře, září do daleka. Práce provedla firma Pavla Valáška včetně nových okapů a uzemnění. Zmizely staré, již nepotřebné komíny a také cena byla příznivá – jeden

milion čtyřicet tisíc korun. Velké poděkování patří Milanu Jancykovi a Matkovci Bánocimu, kteří se o řemeslníky starali, a pocho-pitelně všem členům i přátelům sboru, kteří přispěli, za finanční obětavost. (SO)

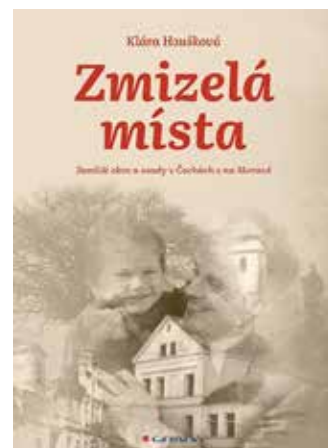
Stojí za to číst

Klára Houšková - Zmizelá místa

(Zaniklé obce a osady v Čechách a na Moravě), vydalo nakladatelství Grada.

Velmi povedený průvodce po zaniklých obcích a osadách v celé naší republice. Putování po zmizelých místech, která kdysi kypěla životem a nyní zde rostou jen kopřivy a lebeda. Autorka se snažila, aby nezmizel kus naší historie a to se jí, dle mého názoru, velmi dobře povedlo.

Doporučuje Pavla Šeremetová

Kontakt:

Jsmo otevřené společenství,
přijďte mezi nás.

Farář sboru:

Mgr. Martin Bánoci,

tel. 722 695 008

e-mail: teplice@evangnet.cz

Kurátor sboru:

Mgr. Radovan Gaudyn,

tel. 725 807 985

Úřední hodiny:

Úterky od 9 do 12 hodin

Číslo účtu Farního sboru

ČCE Teplice:

2100220448/2010

Máme novou pergolu

A už se v mnoha případech krásně osvědčila. Například při venkovních bohoslužbách na farské zahradě nebo při sledování Mistrovství Evropy ve fotbale. Bytelná krasavice je dílem bratří Medunových, elektřinu do ní přivedli Vlastík a Vítek Vondráčkovi – díky za to. Spokojen se zhmotněním svého snu může být i Milan Jancyk. Děkujeme za krásné posezení! (SO)

Pravidelná shromáždění

- **Čtvrtek** od 15 hodin Klub dětí
- **Čtvrtek** od 16:30 hodin Biblická hodina
- **Čtvrtek** od 17 hodin (1x za měsíc) Večerní bohoslužby
- **Pátek** od 9:30 hodin Setkání maminek
- **Pátek** od 17 hodin (každý 2. týden) Konfirmandi a mladší mládež
- **Pátek** od 17 hodin (jednou za 2 měsíce) Střední generace v rodinách
- **Pátek** od 19 hodin (jednou za měsíc) Ekumenické setkání mužů
- **Sobota** od 7:30 hodin (jednou za měsíc) Společné modlitby
- **Neděle** od 9:30 hodin Bohoslužby + nedělka pro děti

Dar pro potřeby sboru lze s uvedením částky poslat také formou QR kódu

Sbor ČCE Teplice

Budeme hostit celostátní setkání mládeže

Ujednáno, schváleno a už se začalo s přípravami. Seznámila nás s nimi Bc. Alena Podrazilová, vedoucí oddělení mládeže z ústředí ČCE, která si prohlédla Dům kultury v Teplicích a nešetřila chválou. Celostátní setkání nejen

evangelické mládeže se uskuteční ve dnech 3. až 5. října 2025 v Teplicích a před námi je kromě těšení taky fůra práce, s kterou musíme organizátorům pomoci. Uvítáme i vaše nápady a děkujeme za ně. (SO)

Neděle
Dikčínění
20. října 2024
od 9:30
v kostele ČCE Teplice

Milé ženy a dívky, srdečně vás zveme na
předvánoční ekumenické setkání žen
v sobotu 30. listopadu od 9:30 hodin
ve společenské místnosti sboru ČCE,
J.V. Sládka 16 v Teplicích

Dopolední program:
Opravdu berou ženy za práci méně než muži?
Proč a co s tím a dalších tématech postavení žen v české společnosti si budeme povídat se socioložkou **PhDr. Lenkou Simerskou** z MPSV.

Následovat bude společný oběd
– tradiční řízek s bramborem a okurkou. Pokud o něj máte zájem, nahláste do 25. 11. **Růžence Jancykové** na tlf. číslo 608 984 419 počet porcí.

Odpolední program:
tvůrčí dílna
– výroba adventních věnců a vánočních dekorací. Ozdoby si, prosím, přineste s sebou, chvoji bude zajištěno.

Na setkání s vámi se těší ženy z Farního sboru ČCE Teplice

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V TEPLICÍCH

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří se podíleli na přípravě vydání. Grafická úprava: Jiří Vondráček. Příspěvky zasílejte na adresu: metropol1@seznam.cz, nebo osobně předějte L. Richterové. Tisk: Jiří Bartoš – SLON, Ústí nad Labem.